

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Som led i regeringens handlingsplan for afbureaukratisering af den offentlige sektor foreslås de i § 1 i lovforslaget nævnte love ophævet.

Forslagene bygger i vidt omfang på en rapport udarbejdet af et embedsmandsudvalg nedsat af industriministeren. Med henblik på at identificere de områder, hvor der kan ske forenklinger, reduktioner eller ophævelser, fik udvalget til opgave at gennemgå ministerområdets lovgivning og administrative procedurer. De forudsætninger, som de omhandlede love bygger på, skønnes ikke længere at være til stede som følge af den samfundsmæssige og retlige udvikling. Hvor der er tale om næringsudøvelse bør denne så vidt muligt ske i fri konkurrence og ikke på grundlag af en autorisation.

Forslaget om ændring i købeloven, kommissionsloven, sømandsloven og ferieloven er konsekvenser af forslaget om ophævelse af de love, der er nævnt i § 1.

Rapporten fra embedsmandsudvalget har forinden lovforslagets fremsættelse været til høring hos de berørte organisationer.

Samlet vil lovforslaget medføre mindre økonomiske besparelser og administrative forenklinger.

Til § 1

Til nr. 1

I november 1988 etableredes en aftrappingsordning for statsstøtte til skibsværfterne, således at det statslige støtteelement gradvist reduceres, for pr. 1. januar 1992 alene at omfatte lån på vilkår, der svarer til OECD's aftale om eksportkreditter til skibe.

Med etableringen af aftrappingsordningen ophørte øvrige foranstaltninger til gavn for skibsværftsindustrien, f.eks. den midlertidige hjemmemarkedsordning.

Hensigten med aftrappingsordningen er at give erhvervet en mulighed for en gradvis tilvænnning til en situation uden statslig støtte for dermed at fremme

den nødvendige strukturudvikling, der skal fastholde og videreudvikle det danske erhvervslivs evne til at klare sig i en stadig kraftigere international konkurrence. Aftrappingsordningen er derfor udtryk for en prioritering af de ressourcer, der anvendes til erhvervsfremmende foranstaltninger.

Hertil kommer, at der med vedtagelse af EF's 6. direktiv om statsstøtte til skibsbygningsindustrien i december 1986, er gennemført en skærpet kontrol med statsstøtten på dette område. Efter direktivet omfatter statsstøtte til skibsbygning ikke alene direkte støtte til værfterne, men tillige alle former for støtte til rederier og tredjemænd, når dette sker med det formål at støtte bygning eller ombygning af skibe. Kommissionen fastsætter endvidere en maksimumsgrænse for statstøtten mindst én gang årligt og med henblik på en gradvis nedsættelse af maksimumsgrænsen. Maksimumsgrænsen fastsættes på grundlag af den bestående forskel mellem de mest konkurrencedygtige EF-værfters omkostninger og de priser, der anvendes af deres vigtigste internationale konkurrenter med særlig henblik på de markedssegmenter, hvor EF-værfterne er forholdsvis mest konkurrencedygtige. For 1989 er støtteniveauet fastsat til 26 pct. af kontraktprisen for støtte (16 pct. for små, specialiserede skibe, der koster mindre end 6 mio. ECU). Under hensyn til den fortsat gunstige markedssituation må det forventes, at støtloftet nedsættes yderligere.

Det findes derfor også rimeligt, at et eventuelt behov for garantistillelse til bygning af mindre fragtskibe tilgodeses via det private kapitalmarked.

Udnyttelsen af ordningen har i de senere år været behersket. Der har i perioden 1982-87 været udstedt 12-14 garantier årligt. Mens garantiudstedelsen i årene 1982-83 lagde beslag på hele den årlige bevilgede garantiramme, har der siden 1986 været tale om en stadig stigende overførsel af ubrugte garantimidler til det følgende finansår. Således overførtes til 1989 i alt en ubrugt garantiramme på 251 mio. kr.

Der er således en række forhold, der nu taler for, at fragtskibsgarantien ophører.

Garantier, der er ydet i medfør af loven, videreføres uændret.